

af 4. Oktober 1919 § 6, Stk. 2. a. tillagte Ret til under visse Betingelser at opnaa egentlig Pension, idet disse Lærere, der i Almindelighed kun antages for et Vinterhalvaar ad Gangen, ikke kan betragtes som fast ansatte. Da de imidlertid jævnlgt gennem en længere Aarrække virker i den offentlige Folkeskoles Tjeneste, har man paa den anden Side anset det for rimeligt, at der gives dem en lovbestemt Adgang til under de her angivne Betingelser at faa en Understøttelse. Dennes Maksimum foreslaas fastsat til $\frac{2}{3}$ af Pension efter almindelige Regler, bl. a. under Hensyn til, at Vinterlærere efter Forslaget ikke skal svare Pensionsbidrag.

Ved Bestemmelsen i Stk. 3 bibeholdes — med den af de almindelige Pensionsregler nødvendiggjorte Modifikation — den nuværende Regel i Lærerlønningslovens § 6, Stk. 2. c. om Medtagelse af tidligere Vinterlærertjeneste ved Beregning af en fast ansat Lærers Pensionsalder.

Til § 43.

Paragraffen medfører ingen Ændring i de nugældende Regler for de herhenhørende Forhold.

Til § 44.

Man har her sammenarbejdet de i Statstjenestemandsløven foreslaaede nye Regler om forudgaaende Aspiranttid som Betingelse for Ansættelse i Tjenestemandstilling med de i Lov Nr. 61 af 29. Marts 1904 § 17 indeholdte Bestemmelser om praktisk Skolegerning som Ansættelsesbetingelse for Folkeskolens Lærere.

Loven af 29. Marts 1904 § 17 kræver i saa Henseende — foruden visse Eksamenbetingelser, som der her ikke røres ved — at den, der ansættes i en Andenlærerstilling, efter Eksamen skal have haft mindst „eet Aars Sysselsættelse med praktisk Skolegerning“. Ved Indførelsen af Aspirantordningen bortfalder dette Krav, for saa vidt som den paa-gældende straks efter Eksamen vil kunne ansættes som Aspirant til en Andenlærerstilling, men paa den anden Side maa han være Aspirant i 2 Aar, før han kan faa Ansættelse i Stillingen. Lige med Andenlærerstilling regnedes med Hensyn til Betingelser for Ansættelse hidtil Stillingen som Timelærer i en Købstad, men for denne Stilling, der ikke er Tjenestemandstilling, gælder lige saa lidt som for den faste Vikarstilling Betingelsen om forudgaaende Aspiranttjeneste, og den vil derfor ogsaa straks efter Eksamen staa aaben for den unge Lærer. Man opnaar herved, at den Prøvetid, som man ønsker at opretholde og endogsaa at udvide til 2-aarig, kommer til at ligge i en Gerning, der bedre passer for den unge Lærers Kræfter end de ofte byrdefulde og vanskelige Vikariater, som han hidtil har maattet paatage sig for at opfylde Lovens Krav om eet Aars Sysselsættelse med praktisk Skolegerning.

I Stk. 2 findes optaget en Særregel om Første- og Enelærere samt Øvelsesskolelærere. I Loven af 29. Marts 1904 § 17 er Købstadlærerne sidestillede med disse, men da Stillingen som Aspirant i et Købstadlærerembede og som Timelærer er ganske ensartede, vil der ikke være Grund til at opretholde særlige Betingelser for Købstadlærerne. Den unge Lærer vil altsaa fremtidig kunne gaa direkte ind i Aspiranttjeneste som Købstadlærer.

For Første- og Enelærere — og jævnsides med disse vil det være naturligt at medtage den ved nærværende Lov oprettede ny Lønningsklasse for Øvelsesskolelærere — gælder efter Loven af 29. Marts 1904 den Regel, at de ved Ansættelsen skal være fyldt 25 Aar og i mindst 2 Aar ifølge Skolekommissionens Vidnesbyrd have virket tilfredsstillende i Skolens Tjeneste; begge disse Betingelser foreslaas opretholdt som absolutte Krav — uden den nu i Skolelovens § 17, sidste Stykke indeholdte Dispensationsbeføjelse for Ministeriet — for alle, der ansættes i disse Stillinger, der kun bør betros Lærere med nogen Modenhed